

СЕКЦІЯ 1. ЕКОБЕЗПЕКА СУСПІЛЬСТВА ТА ІНКЛЮЗІЯ ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ

Co-funded by
the European Union

Секція організовується в рамках реалізації Модуля Жана Моне Програми ЕРАЗМУС+ 101085640 – EICERPMU – ERASMUS-JMO-2022-HEI-TCH-RSCH «Європейська інклюзивна циркулярна економіка: поствоєнний та постпандемічний модуль для України»

Модератор: д.е.н., проф. Ірина ЗВАРИЧ

Ірина ЗВАРИЧ

д.е.н., професор, завідувач кафедри міжнародної економіки

Західноукраїнського національного університету

ЛОКАЛЬНІ АСПЕКТИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ ВІДХОДАМИ

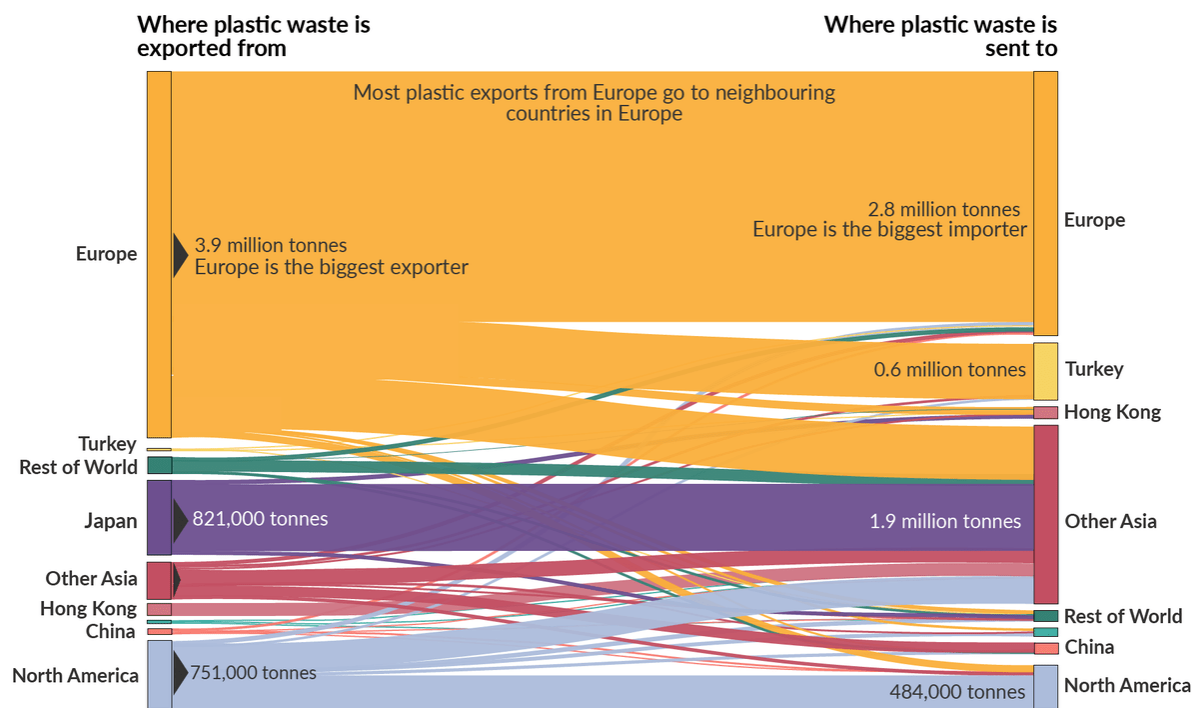
Щороку країни світу виробляють близько 350 мільйонів тон пластикових відходів. Це еквівалентно понад 10 мільйонам повністю завантажених сміттєвозів. Більшість цього пластикового сміття або спалюється, або відправляється на звалище, таким чином забруднюючи наше повітря, землю та океани. Лише частина цих відходів переробляється, і, всупереч поширеній думці, лише 2% продаються на міжнародному ринку.

Німеччина, яка є найбільшим у світі експортером пластикового брухту та відходів (854 мільйони кілограмів), покладається насамперед на Нідерланди, Польщу, Австрію, Швейцарію, Туреччину та Малайзію.

Найбільший експорт пластику в Азії здійснюється з Японії, яка торгує переважно з іншими азіатськими країнами, включаючи Малайзію, В'єтнам, Таїланд і Корею. У 2020 році Японія була другим за величиною експортером пластикових відходів у світі з 821 мільйоном кілограмів.

Третіми в цьому списку є США. За оцінками, країна експортувала понад 600 мільйонів кілограмів пластикових відходів у 2020 році, і хоча більша частина була продана з Канадою, частина також пішла до Мексики, Малайзії, В'єтнаму, Індії, Гонконгу та Індонезії.

Plastic waste trade: where does it come from and where does it go?
 Around 2% of the world's plastic waste is traded. Most is traded within regions, rather than between them.
 This is shown for the year 2020.

Source: OECD (2022). Monitoring trade in plastic waste and scrap. Based on UN Comtrade data.
 OurWorldinData.org – Research and data to make progress against the world's largest problems.

Licensed under CC-BY by the author Hannah Ritchie.

Рис. 1. Міжнародна торгівля пластиковим сміттям, 2020 [1]

З іншого боку, Малайзія та Туреччина стали найбільшими у світі імпортерами пластикових відходів, переважно з їхніх відповідних регіонів.

До 2017 року Китай був одним із найбільших у світі імпортерів пластикових відходів, які він використовував для своєї виробничої промисловості. У 2018 році він ввів заборону на імпорт 24 типів відходів, які можна переробити, і імпорт пластикових відходів впав більш ніж на 95% протягом року.

У 2018 році імпорт пластикових відходів Китаю впав більш ніж на 95% протягом року. У 2019 році 187 країн підписали міжнародну угоду під назвою Базельська конвенція про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх видаленням. Ця угода, спрямована на усунення прогалин в утилізації пластикових відходів, обмежує країни-учасниці торгувати пластиковими відходами на міжнародному рівні, якщо вони не мають достатньої потужності для переробки або утилізації.

І за останнє десятиліття світова торгівля пластиком справді надзвичайно скоротилася. Але мільйони тон пластику все ще перевозяться (і неправильно управляються).

Очікується, що багаторічна тенденція придбання в галузі переробки відходів збережеться до 2023 року через багато тих же причин, які спонукали до цього часу. Проблеми з робочою силою та ланцюгом постачання, загострені пандемією, ускладнили невеликі оператори. Крім того, зростає кількість покупців прямих інвестицій або інвестиційних фондів, керованих міркуваннями ESG, які прагнуть розширитися на стійкому до рецесії ринку.

Пластик зараз є одним із найбільш суперечливих матеріалів у переробці, і 2023 рік стане роком, який може ще більше поляризувати галузь, водночас, можливо, продемонструвати ознаки життєздатності для нових і нових бізнес-підприємств.

Одне питання, яке слід вирішити, полягає в тому, які типи пластику справді підлягають переробці. Очікується, що цього року в Каліфорнії продовжаться нормотворчі процеси щодо визначення придатності до переробки та маркування певної пластикової упаковки. Експерти з політики очікують, що цього року буде прийнято численні законодавчі акти, спрямовані на обмеження, усунення або регулювання пластику. Це також може включати новий EPR для рахунків за упаковку. Законодавці штату, ймовірно, внесуть законопроекти про EPR з положеннями, унікальними для динаміки їхнього штату щодо інфраструктури переробки, тобто можуть бути версії законопроектів, які також запозичать різноманітні положення існуючих законів Орегона, Мен, Колорадо та Каліфорнії.

У 2023 році переробка хімічних речовин стане ширшою увагою через можливі нормативні акти та бізнес-рішення. Нещодавно штат Мічиган став 21-м штатом, який прийняв закон про перекласифікацію хімічної переробки як виробничого процесу замість утилізації відходів. Прихильники бачать у цьому законі ключову можливість для бізнесу та вихід на продаж пластмаси, яка зазвичай йде на утилізацію. Проте екологи кажуть, що ці технології не скорочують виробництво пластику та сприяють забрудненню навколишнього середовища в перевантажених громадах.

Очікується, що учасники галузі також скористаються новими або змінними правилами для створення додаткових пластикових бізнес-підприємств у 2023 році, особливо враховуючи, що бренди продовжують давати обіцянки використовувати більше переробленого вмісту. Придбання WM компанії Avangard минулого року та інвестиції Republic Services в комплексне підприємство з переробки пластику в Лас-Вегасі є прикладами того, як перевізники роблять ставку на зростаючий фінансовий потенціал переробленого пластику. Інші закладають кошти на значну модернізацію обладнання та об'єктів,

щоб краще відокремлювати типові пластики та захищатися від коливань на ринках пластикових товарів.

Список використаних джерел:

1. *The key countries that trade in global plastic waste, 2023* <https://www.weforum.org/agenda/2023/03/charted-the-flow-of-global-plastic-waste/>
2. *Separated waste collections for business, public sector and third sector organisations.* <https://www.gov.wales/separated-waste-collections-business-public-sector-and-third-sector-organisations>
3. *Tons of waste dumped.* <https://www.theworldcounts.com/challenges/planet-earth/state-of-the-planet/world-waste-facts>

Ірина МАКСИМОВА

к.е.н., доцент Державного університету економіки і технологій (м. Кривий Ріг), докторант ЗУНУ

ЦИФРОВІ ІМПЕРАТИВИ РОЗВИТКУ КЛІМАТИЧНО-НЕЙТРАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Необхідність збереження кліматичної сталості формує один з найбільших викликів для світової економічної системи, який значним чином ускладнюється тривалою залежністю національних економік від викопного палива, геополітичною нестабільністю, фрагментарністю регуляторних політик, технологічною спроможністю у сфері глобальної декарбонізації, а також порівняно високою капіталомісткістю «зелених» рішень для індустрій, які є найбільшими забруднювачами планети. Утім, міжнародна спільнота демонструє єдність у розумінні незворотності та нагальності вирішення кліматичного кейсу, що підтверджується політичними нотами та програмними рішеннями останніх років. Діджиталізація розглядається у якості ефективного важелю прискорення кліматично орієнтованих змін в економіці, оскільки вона пропонує системні інноваційні рішення для оптимізації використання ресурсів, підвищення енергоефективності та розвитку альтернативних джерел енергії.

Доречно виокремити щонайменше три сфери, у яких діджиталізація може сприяти декарбонізації світової економіки та, як наслідок, кліматичній нейтральності. Перша сфера зосереджена на зменшенні викидів парникових газів через цифрову трансформацію індустрії, зокрема оптимізацію виробничих процесів, систем споживання ресурсів та глобальних ланцюгів постачання [1]. Друга сфера охоплює цілий кластер цифрових еко-інновацій для абсорбції